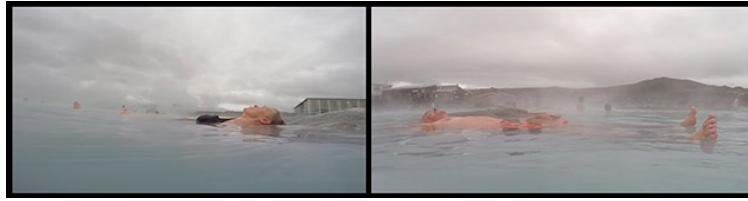

2004

Grønland

Vandreturen fra
Kangerlussuaq til Sisimiut

2004

Grønland - Vandreturen fra Kangerlussuaq til Sisimiut

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Forord

Kære Eigil og Gitte

Rygsækkene står i stuen, de er lidt proppede, de lokker med eventyr. Jeg har længsel i hjertet efter dejlige, berigende og nære oplevelser med min elskede.

Jeg har taget halskæden på, og mine tanker går til jer, mens fingrene drejer frem og tilbage på guldringene, der sidder på kæden. Den er mig meget kær. Jeg har i dag fortalt Martin, at Gitte har lånt den blå agat. Vi blev begge lidt 'tåreagtige' og holdt lidt om hinanden. Martin synes det er en meget fin tanke, at vi har byttet/lånt noget kært fra hinanden.

Jeg har også længsel i hjertet efter at være hjemme igen hos dig Gitte, min allersom bedste svigerinde og hjerteveninde. Min svigesøster. Jeg vil slette 'svige' og kalde dig min 'søster', der hvor jeg kan hente omsorg, hælde vand ud af ørerne, få ægte kærlige, milde irettesættelser, grine højlydt sammen med, drikke rødvin i lange bænker med, trave ture med, finde sten ved stranden med og mange, mange flere ting. Ingen kan som dig trylle et måltid mad i eget og mit køkken, 'en ugerevy' af den allerbedste slags. Dine arme favner så vidt. Du er udstråling af livskraft. Du vil jeg skal tage på eventyr. Vi tager dig og Eigil med på rejsen.

Nu drager jeg ud på eventyr sammen med 'svogens', nej Gitte, han har ingen små cognacer med! Rygsækken blev for tung. Mogens' vejer 26,4 kg og min vejer 17,6 kg. Vi spiser os til lidt mindre vægt undervejs. Der er lidt solskin og lidt byger i vente til os i Sdr. Strømfjord, og tp. er 16 gr om dagen og på 3-4 gr. om natten. Bare dunposen kan holde på varmen!! Ellers får jeg Mogens til at ligge ekstra tæt. Nu ryster du på hovedet og smiler og tænker 'åh, ja, det vil han helt sikkert gerne, den pilfinger' !

Jeg vil gerne fortælle dig, at jeg er dybt taknemmelig for, at jeg har fået lov at være dig og dine kære så tæt.

Nu på kærligt gensyn til dig og Eigil og jeres børn.

Rita

Copyright © 2016 Rita & Mogens Lauritsen

Forlag: Livsnyderne
<http://www.Livsnyderne.nu>
livsnyderne@tdi.nu

1. del af vores Grønlandsekspedition anno 2004

Kangerlussuaq – Sisimiut

d. 7. august – d. 21. august 2004

Mogens, 57 år, 90 kg. Rygsæk 26,4 kg. Vandretøj og støvler 3,8 kg.

Bærer i alt 30,2 kg.—Mogens tabte 9 kg. (og tog 4 kg på igen)

Rita, 55 år, 53 kg. Rygsæk 17,6 kg. Vandretøj og støvler 2,1 kg.

Bærer i alt 19,7 kg.—Rita tabte 3 kg. (og tog dem hurtigt på igen)

Rejseinfo, som givet til børn og øvrig familie

Lørdag d. 7. august

afgang Nyborg med tog kl. 06.06

afgang fra København til Kangerlussuaq (Sdr. Strømfjord) med fly kl. 09.15 (GL 0781 Air Greenland)

Start på vandretur samme dag. Vandreturen forventes at vare 10 dage. Vi ringer hjem, når vi når frem til Sisimiut (Holsteinsborg). Kan dog godt vare 12 dage alt efter vejret.

Det vil sige, at I kan forvente, at vi ringer hjem i tidsrummet fra mandag d. 16. august til lørdag d. 21. august. Er vi fremme d. 16. august, hvilket vi satser på sejler vi og ser 'Kalaallit Nunaat Immakut' (Grønland fra søsiden):

Mandag d. 16. august

Afgang Sisimiut til Ilulissat (Jakobshavn) kl. 21.00 med skibet 'Sarpik Ittuk' fra Arctic Umiaq Line A/S, tlf. + 299 34 99 00, vi er fremme i Ilulissat d. 19. august.

Hvis ikke vi er fremme d. 16. august, tager vi **alternativ plan** i brug og sejler:

Lørdag d. 21. august

Afgang Sisimiut til Ilulissat kl. 21.00 samme skib, samme rederi. Og så er vi i Ilulissat d. 22. august.

Herefter mindre vandreture i Ilulissat området ved Diskobugten.

Torsdag d. 26. august

Afgang Ilulissat med fly til Kangerlussuaq kl. 12.45 (Air Greenland GL513)

Herefter mindre vandreture i Kangerlussuaq (Sdr. Strømfjord) området, bl.a. ud til Granatfjeldet og 'banke' lidt fjeld med granater af!! Måske også en tur ud til Fossilsletten og ind til indlandsisen.

Lørdag d. 28. august

Afgang Kangerlussuaq til København med fly kl. 11.10 (GL 0782 Air Greenland)

Ankomst København kl. ??? Tog hjem til Nyborg, og så ringer vi nok og spørger om der er nogen der vil hente os i Nyborg ???

Vandrerruten vi vil gå ad, er den anbefalede og mest benyttede mellem Sdr. Strømfjord og Holsteinsborg. Vi har nødraketter, fløjte, spejl, tov og sund fornuft med og låner et par satellit telefoner i Sdr. Strømfjord. Vi har god mad med til 10-12 dage.

Der er en tidsforskel på 4 timer. D.v.s. kl. 12 i Grønland er kl. 16.00 i Danmark. D.v.s. at vi kommer sent hjem lørdag aften.

Ubrugelige, men interessante informationer:

Fars (Mogens') rygsæk vejer 26,4 kg. Fars (Mogens) vandretøj og støvler vejer 3,8 kg.

Far (Mogens) bærer i alt 30,2 kg og vejer selv 90 kg.

Min rygsæk vejer 17,6 kg. Mit vandretøj og støvler vejer 2,1 kg. Jeg bærer i alt 19,7 kg.

Selv vejer jeg 53 kg.

Vi har ingen rødvin med. Men solbærtoddy til hver eftermiddag. Der har sneget sig et stk. lille, men opkvikkende chokolade ind til hver til eftermiddagen, hvor 'Erna' muligvis vil påberåbe sig lidt opmærksom p.g.a. trætte ben. Hver især har vi udvalgt et par bøger, der kan læses i midnatssolens skær. Jeg skal læse 'Lars Hård' om en landarbejder søn fra Sverige i begyndelsen af dette århundrede, den er i to bind. Far har udvalgt sig 'Pelle Erobreren' samt en bog af Dostojevski. Vi bytter undervejs. Selvfølgelig har jeg også et lille kladdehæfte med til dagbog.

Hver eneste dag vil vi sende tanker hjem til jer alle sammen.

Mange kærlige hilsner og mange kærlige gensynshilsner

Far og Mor som jo også hedder Mogens og Rita

Vandretur fra Kangerlussuaq til Sisimiut

Fra 7. til 18. august 2004

Dag 1 Lørdag d. 7. august 2004

Kære Eigil og Gitte

Udstyrslister og huskesedler har længe ligget klar, rygsækkene blev pakket i går og fødderne blev i fællesskab badet, nusset og 'klippet til'. Nu er kl. 05.00, og vækkeuret slår til med muzak. Jamen, det er jo i dag, vi skal af sted. brusebad, håndklæderne i vaskemaskinen, kaffe på terrassen. Jeg var nødt til at hente mit yndlingskaffekrus, det brune med skåret kant og knækket/limet hank. Det skal være som det plejer. Ind at vække Martin & Kristina, de grynter veltilpasse og trækker dynen tættere omkring sig, alt imens vi ønsker på gensyn og alt godt. 'Husk lige at komme håndklæderne i tørretumbleren, og at Gitte ligger på R3 stue 4'. Håber Martin er nået ind til dig med rosen fra haven.

Far står klar med shorts og kamera ved den store sten på hjørnet. Dejligt altid at kunne regne med Far.

Har vi lidt 'kriller' i maven, da vi stiger på toget? Jo, vil jeg sige, og I må selv gætte, hvad Mogens siger. Han er 'cool' og som altid min stærke, solide og kærlige husbond med benene på jorden, der sørger for at alle ting i sidste ende er med og bliver båret, pakket og samlet op efter mig.

Vi er på vej til Grønland på ekspedition. Med på turen vil I to være, Eigil og Gitte. Hver eneste dag vil I være særligt med i vores oplevelser, og derfor er min rejsedagbog for ekspeditionen, et rejsebrev til jer. Jeg drejer lige lidt på halskæden og tænker, om Gitte mon har fået nusset tæer i dag, og om kræfterne er vendt lidt mere tilbage. Det ønsker jeg, også sådan meget egoistisk, for jeg vil jo så gerne vise dig og Eigil billeder, og læse dagbog for jer om vores vandretur, mens I sidder i sofaen derhjemme på Helnæs, og oplever I selv er på turen.

Vi gjorde noget dumt, men hyggeligt i går aftes! Vi bestilte pizza og spiste og fik rødvin sammen med Martin og Kristina kl. 23.00. Det blev lidt sent, var rigtig rart, men hovederne var lidt træge til at komme i gang i morges. Nu er kl. 8.30 grønlandsk tid, d.v.s. kl. 12.30 dansk tid, og vi er 'Fit for Vandretur'. Vi har en times flyvetid tilbage.

Vi lander i solskin, 12 gr. varme og klar luft. Gorm fra Flyvesikringstjenesten, som har været i Grønland siden 1988, kørte os ud til turens startpunkt. Kl. 11.15 grønlandsk tid spænder vi kiloerne på ryggen, tager bestik af området og kortet, og så derud'ad.

Vi kommer forbi rigtig mange små og store søer, der står helt blanke og spejler naturen. Hundesøen med den lille campingvogn, der bruges til jagt, og Limnæasøen er begge saltholdige søer (det var rigtig nok, for vi drak af Limnæasøen, det var ikke så velsmagende). Vi traver ad synlige stier, mindre synlige stier, og slet ingen stier. Det er en salgs tundra, tror jeg nok det hedder. Lavt buskads, krat, siv, græs, tuer med blød sjappet bund, og andre steder, tuer af indtørret mos, hvor vi synker i, lidt som at trave i tungt sand.

Sidst på eftermiddagen bliver terrænet mere ufremkommeligt, ingen stier, og der er langt mellem varderne. Nå, men den sø er jo altså den sø, på vores heldigvis detaljerede kort, og så moser og maser vi bare af sted igennem krat og sten, og op over fjeldtoppe, til vi igen får øje på varde.

Vi er meget trætte (på den gode måde altså), da vi når dagens hjemmefra satte mål. Ifølge Mogens' GPS 14 km i lige linie på 8 timer. Vi slår lejr ved Qarlissuitsøen. Kl. er 19.15 (altså 23.15 dansk tid) og det er stadig lyst. Der har blæst en kold vind de sidste 3-4 timer, jeg er blevet lidt for kold. Gad ikke at skulle grave i rygsækken efter ekstra trøjer, pandebånd og vanter.

Så snart teltet er rejst kravler jeg i fleece joggingsættet + uld undertrøje + sokker + ulden bluse og så ned i dunposen. Og nu er det så, at jeg tilgiver mig selv, af et rendyrket vandrehjerte. Jeg har 'lånt' et Greenland Air fleece tæppe i flyveren, og med det pakket om lænd og ryg, indfinder varmen og veltilpasheden sig lige så stille. Mogens er også træt, og har flere 'vandremærker' under fødderne, forhåbentlig bliver det ikke til vabler. Trods trætheden forkæler Mogens mig med dagens varme Solbærtoddy, og siden hen en gang Kartoffelstuvning med oksekød. Jeg veg ikke fra dunposen.

Nede at vaske op i elven mellem to søer stødte Mogens på to grønlandske vandrere, der vandrede modsat os. De var ikke så gode til kort, og var gået fejl en del gange. De havde ikke telt med, og skulle i eftermiddags have nået et fly i Kangerlussuaq. De måtte vandre videre. Det var de eneste mennesker vi så i dag.

Der er godt i dunposen, godnat og sov også godt derhjemme.

Dag 2 Søndag d. 8. august

Jubi, solskin med småskyer og ingen vind. Vi sov 10 timer i nat. Nu på med surfersokkerne og Teva sandalerne, og så ned til dagens bad. Åh, det var godt og køligt. Jeg opdagede, at vi ikke har kam med, og jeg heller ikke har noget hårspænde med. Nå pyt!!

Kaffe og müsli, og nu er rygsækkene pakket. Vi har stadig surfersokker og sandaler på, for vi skal lige krydse den lille elv for at komme videre. Vi tænker 'No problem' og det blev det da heller ikke.

Det blev en 9 timers vandretur i dag, ca. 10 km i luftlinie. Vi har de sidste timer følt os som små pakæsler med skæve rystende ben. Rygsækken har føltes umanerlig tung i dag. De første timer gik opad og nedad, og opad, og nedad i tundra med flot udsyn til Quarlissuit søen. Vi spiste frokost i 'Tarfikkat' hytten – Bryllupshytten betyder det – Det var dejligt at kravle inden døre, og få regntøjet og alt det våde tøj af, det havde nemlig småregnet og blæst nogle timer.

Mogens koger vand til suppe. Og viser højden på 'Oles Lakseelv', som vi skal krydse om nogle dage. Uha. Herefter dagens strabadstur langs den kæmpestore 30 km lange Amitsorssuaq sø. Det var en sortmarkeret vandretur, der nærmest var en ganske smal dyreveksel. Mange steder stenet og knoldet, og andre steder var det som at gå på blødt, tykt spaghnum. Samtidigt var det stejlt ned mod søen. Flere steder skulle vi forcere store klippestykker, der var væltet ud i søen. Der skal ikke meget slinger på kroppen for at få ubalance, når der hænger så mange kilo på ryggen.

Vi har gjort flittigt brug af vores vandrestokke, vi har støttet os til dem, og brugt dem til at stikke ned i det bløde sumpede, for at finde fast grund. Der er altså også lige 2 kg ekstra på ryggen, når vi fylder vores vanddunke, med det fine drikkesystem. Jo, Gitte, jeg er god til at drikke vand, kan du tro, men det er godt nok tungt at slæbe.

Herudover fandt jeg pludselig en ½ l cognac i plasticflaske i min rygsæk. Mogens havde pludselig ikke plads til den, da han skulle få plads til den tunge VHF radio, vi lånte. Lige nu tænker jeg 'ud med den cognac', men mon ikke vi nok skal nyde den undervejs.

Da vi blev transformeret til pakæsler, besluttede vi at slå lejr og få en god nats hvile. Vi har ikke mødt, set eller hørt mennesker i dag. Vi har set mange småfugle, efterladte cigaretskoder, tomme cigaretpakker, coladåser, glasflasker og slikpapir. Vi undres. Hov, der lå jo lige en lille tube 'Bepanthen'! Den kender jeg, og den må lige i lommen. Ellers må vi lade alt ligge. Som Mogens siger: 'vi har nok at slæbe på.' Det ville ellers være godt at samle affald sammen.

Pludselig fik vi øje på en polarræv, eller måske hedder det fjeldræv. Polar lyder bedre! Den var sortbrun, og på vej imod os, men ved synet af os, forsvandt den op af fjeldsiden i susende fart, stoppede dog op for hver 100 m for lige at kigge tilbage, og se om de underlige væsener, stadig var der. Det er blevet tørvejv og solen titter frem mellem lidt tunge skyer. Det luner. Fjeldenes stilhed afbrydes kun af små bløde bølgeskvulp fra søen, og småfugles flagren. Nå, jo, den afbrydes også lidt af min gode husbonds 'sovelyde'. Han er krøbet i posen og jeg følger efter.

Dag 3 Mandag d. 9. august

Vi vågner til stille sommerregn, og små, sorte lidt tunge skyer, der hænger lavt. Morgenbad i det friske vand i Amitsorsuaq søen (Kanosøen betyder det). Kl. 8.45 er rygsækken pakket og vi er monteret med regnjakke, regnbukser, sydvest, gaiters, pandebånd og handsker.

Godt vi starter med friske kræfter på de sidste 3-4 km af den sorte sti. Den var fysisk krævende, og ikke for folk med højdeskræk.....'Fokuser på stien, Kone' sagde Mogens til mig, da det var værst på den smalle skrå sti, med udsigt til frit fald ned til Amitsorsuaqsøen. Uha!! Jeg fokuserede og fokuserede.....

Fra frokost klarede det op og blev dejligt vandrevej. Sol blandet med små skyer og let vind. Herligt. Vi fik en eftermiddagslur på vore liggeunderlag, rullet ud på det bløde krat, der duftede herligt af fyrrenåle.

De sidste mange timers vandring har også været fysisk krævende, smalle rensdyrveksler, trampet godt dybt ned i den bløde bund, overstrøet med sten i forskellige størrelser og dertil stift kraft og buskads, der voksede ud over stien. Så her skulle jeg bruge energi på ikke at gå med 'kl. kvarter i 3 ben' og samtidig skubbe genstridigt buskads væk.

Jeg har tænkt meget på dig og Eigil derhjemme i dag.

Pludselig lyder der et udbrud fra Mogens, der går forrest: '*Du får den ikke med hjem!*' og få sekunder senere passerer jeg en flot hvid kvarts sten med en grøn granitstriben i. Vi er stødt på mange spændende og flotte sten, som jeg gerne havde puttet i rygsækken.

Kl. 17.40 slår vi lejr på den på kortet angivne teltplads. Det er nemlig sådan, at der faktisk ikke er andre muligheder i landskabet for at slå telt op. Vi er også godt trætte, så det passer os fint. Ifølge GPS har vi i luftlinie gået i alt 38 km, siden vi startede på turen. Vi er lidt bagud i forhold til de hjemmefra planlagte dagsetaper. Det er svært at nå en marchhastighed på mere end 2 km/t p.g.a. terrænet. Vi må mase på uden at ødelægge os selv. Solen skinner og varmer pragtfuldt, og kl. er 20.

Nu er kl. 24.00 – det er midnat, men ikke mørkt. Jeg lister ud af teltet og beundrer fjeldlandskabet i tusmørke. Månen titter lidt frem og jeg snupper et par midnatsbilleder.

Dag 4 Tirsdag d. 10. august

Ifølge GPS i lige linie er vi nu landet på 50,980 km. Kl. er 16.00, vi er trætte, 'myggeagtige' og 'sumpede' !! Myggene har i de sidste timer sværmet i hundredvis omkring os. Vi er fedtet ind i myggeolie, adr!!! og alligevel har de den frækhed at stikke mig inden i hånden og kravle rundt bag brillerglassene. De sværmer omkring os når vi vandrer, men hver eneste gang vi tager et hvil, så er de der i hobevis.

Vi havde i morgens kl. 8.30, da vi startede, nogle dejlige timer, hvor vi rigtig kunne strække ud og få en ensartet og jævn vandrerytme. Åh, det gik så herligt derud'ad. Så nåede vi Kanocentret, en hytte med god plads til mange mennesker, måske 20, og her skulle altså ligge kanoer, til brug for vandrere, der går modsat os. Vi checkede lige hytten for 'godbidder'. Fandt mellem müsli, sukker, suppeposer og andet, en pose med nødder og roser. Haps, den røg lige ned i bukselommen til en lille god snack. Der var ingen kanoer, men senere stødte vi på en ramponeret, 'radbrækket' kano holdt sammen med gaffatape, dertil 2 træstykker som padler. Den indbød ikke til den lille videre færd, vi kunne have gjort brug af den til. Vi traskede velfornøjede videre.

Til frokost tog vi hul på okse spegepølsen med hele peberkorn. Sikken en godbid at få på 'Multigrain' knækbrød og dertil nødder og rosiner fra Kanohytten. Vi følte os rige!!

Det går rigtig godt i dag. Jeg er kommet af med lidt spiselig vægt og synes rygsækken er passende nu.

Pyha, så fik vi krydset elven 2 gange. Første gang kunne vi springe fra sten til sten uden problemer. Næste gang blev området mere og mere sumpet og tuet, og elven var kantet af dybe, bløde vægge, og havde skåret sig dybt ned. Nå, men der skulle springes ud på en lille smal tue midt i elven.

Mogens sprang jeg kiggede, tog tilløb ... og stod stille: '*Det ka' jeg ikke Mogens*' – Han stod ellers klar til at gribe mig på tuen. '*Jeg kan altså ikke*'... Resolut og uden ord sprang Mogens videre til større tuer, tog sin rygsæk af, sprang tilbage, tog min rygsæk af, og med den på ryggen, fik han mig og min rygsæk sikkert over elven. Og så var det '*Para Sympaticus*' gik i gang. Jeg fik diarré, og det skulle være nu!! Men det var jo OK Gitte, for som vanligt har jeg haft lidt mavebøvl.

Resten af dagen har vi vandret i sumpede områder, nogle med tuer, og andre med bare sump. Sjap, sjap, helt op til anklen. Ingen stier, ingen varder. Bare af sted. Det er fysisk krævende. Pludselig stod vi på en lille stendynge med små fine sten. Her skrev vi '*GITTE*' og tog et par sten med hjem til dig.

Senere stod vi på en høj bjergtop ved Tassersuaq søen og her fandt jeg på forunderlig vis små muslingeskaller og fossiler. De sidste kilometer i tuer og sump med sværmende myg var trælse. Nu er teltet rejst. Vi har klasket myg og lavet en myggekongurrence : '*Du får en lille spids cognac for hver myg du klasker*'.... Jeg fik 7, så

Mogens' fødder har gjort vrøvl i dag, er nok belastet af vægten. Så han fik nusset tæer i aften. Ligeledes har vi måttet gøre ekstra holdt for at få pulsen ned. Det kan nok blive svært at nå frem til 1. kystskib d. 16. august, men jeg vil så gerne

Dag 5 Onsdag d. 11. august

Nu er Martin begyndt på Teknikum og Martin og Kristina har haft deres første Bed & Breakfast gæster. Vi tænker på dem. Mon I kan mærke på campingpladsen, at skoleferien nu for længst er slut ? Håber det kan give jer lidt ro.

Du ville have grinet af '*svogens*' i dag Gitte, da han udførte sit stunt. Det kunne hedde: *Manden lagde sig spontant ned på siden og spændte herefter rygsækken af !* Vi skulle krydse en lille elv, med det klareste friske vand. Vore vanddunke stod tæt på 0, så 90 kg mand bøjer sig langt forover og langt ned med 27 kg rygsæk på for at fylde drikkeflaskerne. – Det måtte jo gå galt. Heldigvis fik han væltet sig til siden, og derefter lo vi befriende.

Dagens tur startede kl. 7.55, men først var jeg lige nede og vade ud i Tassersuaq søen og nede og ligge og plaske i det kolde vand. Pragtfuldt og så var jeg vågen.

Vi skulle på opstigning i dag, op til 400 m's højde. Så en varde højt oppe, på lang afstand, ingen sti, blot et langt stykke med krat og tuer. Hvor var dog stien ????? Vi mosede igennem og stiledede mod varden højt oppe, for blot at konstatere, at der var en varde endnu højere oppe og sådan fortsatte det. Vi prustede og svedte og hængte godt i for at løfte os selv og '*sækkene*' med op i 400 m's højde.

Vi holdt nogle gode pauser undervejs.

Til frokost rullede vi madrasserne ud, tog støvlerne af og slap tæerne fri, og så fik vi knækbrød med spegepølse og Kalles Kaviar, og just da, gled skyerne til side og solen gav varme og flot udsyn til fjelde og søer. – Det var sejt at stå i 400 m's højde (Mogens siger det kun er 399 m) og skue ud over et helt vidunderligt, smukt og uendeligt landskab.

De næste timer gik vi imellem fjeldtoppe, op og ned og skyerne trak igen sammen. Det blev diset og blæste og småregnede. Det gjorde ikke det fjerneste, for vi svedte og trængte til luft og kølighed. Vi så en hvid fjeldhare flintre af sted som en hvid snebold i rasende fart. Vi er nu kl. 16.00 landet efter 8 timer, i en lille prim fjeldhytte.

Jeg lavede en '*raid*' i hytten på tidligere besøgendes overflod, og fandt en pose havregryn, der indeholdt de herligste store svesker trillet i sukker. Dem fiskede jeg op og så guffede vi svesker. !! Vi har brugt rigtig mange kræfter i dag på at komme op. GPS siger nu i lige linie 60,1 km.

Vi kravler i soveposen og hviler de '*mjødige lemmer*' og øjnene lukkes helt af sig selv. Vi havde snakket lidt om at hvile et par timer, og så trave videre i håb om at kunne nå skibet 16. august. Vi er bagud med kilometrene. Terrænet er meget krævende og dagsmarch på 15 km kan ikke lade sig gøre.

Vi har kigget på kortet og har nu 5 km til vi skal krydse 'Oles Lakseelv' med måske en vandstand på 120 m, som afmærket i Bryllupshytten. Det duer ikke at gøre det en sen aften med trætte kroppe. Derudover skal vi gå yderligere 5 km på den anden side af elven inden det er muligt at slå telt op.

Så beslutningen er blevet at overnatte her i hytten på hver sin hylde, og så kan vi jo lige så godt udrydde lidt cognac inden aftenmaden. Mogens får 2 valg:

1. at presse mig igennem til skibet 16/8, som jeg så gerne vil, så vi kan sejle med ind til alle de små bygder.
2. at vi tager den tid, det ser ud til, det vil tage, og så finder jeg B&B 1000 kr. sedlerne frem og går på sold i Sisimiut, mens vi venter på næste skib.

Mogens' plan ser dog helt anderledes og også dejlig ud. Vi tager god tid, og hensyn til 57- og 55-åriges ben og kroppe og nyder turen. Vil ikke presse, er bange for f.eks. at træde forkert/vride om, hvis overtræt. Derimod foreslår han f.eks. en helikopterflyvetur ind over Diskobugtens kælvende bræ. Den sene sejltur er nemlig noget billigere og noget kortere.

Nå, men så indstiller jeg mig så småt på at sejle d. 21. august i stedet for og lade vandreturen tage den tid og få den glæde og opmærksomhed i nuet, som den behørigt skal have. God diskussion.

Vi har i dag været presset ud over egne grænser, ikke på den farlige måde, men på den gode måde. *Du kan mere end du tror.* Det har været en pragtfuld dag.

Kl. er nu 19.00 og Mogens har lavet en 2 retters menu: Chili Con Carne og Skovsvampe med Sojanudler, og nu kravler der hvid dis rundt om fjeldtoppene, og pakker hytten ind. God beslutning af blive her.

'Sid i fred, men ej for længe, en anden kan til pladsen trænge' lød det pludselig klart og tydeligt og med drillende kluklatter i stemmen. Jeg sad bag en klippe og forrettede morgenens nødtørft, fint hjulpet på vej af gårsdagens svesker. Mogens grinte mig lige op i ansigtet, da jeg dukkede frem. En fuldstændig surrealistisk, fjollet tanke, at nogen skulle trænge til MIN plads i dette vældige land.

Vi er nu på morgenens 2. kop kaffe, og i færd med at væbne os med tålmodighed. Natten igennem har vi været vågen adskillige gange og checket tåge og dis. I takt med at morgenen nærmede sig, og tågen ikke lettede, blev vi mere og mere klar over, at vi ikke umiddelbart kan vandre videre. Vi har selvfølgelig GPS'en, men det er da unødvendigt at gå ud i tågen, og famle sig frem. Har aftalt, at når vi kan se næste varde på fjeldet overfor, så vil vi/må vi vandre videre.

Jeg hentede vand i spanden nede i søen og vi varmede vand og fik et luksus morgenbad på trappen udenfor: lidt lunkent vand i håret, shampoo, gubbe, gubbe, mere lunkent vand, åh, husbond, jeg bliver nødt til at få al den shampoo skyllet ud med koldt vand ! Det prikkede i hovedbunden, men hvilken fryd at få den sidste lune sjat vand hældt ud over kroppen. Jeg kunne jo ikke rede hår så

Vi planlagde næste vandremarch i detaljer. Vi skulle nemlig over 'Oles Lakseelv' Udfordringen, i vand til maven. Allerede hjemmefra gennemtænkt og planlagt af Mogens, der faktisk kan få det rigtigt dårligt i iskoldt vand. Vi puttede tøj i plasticposer. Vaskede 2 efterladte plasticbeholde af. Stuede VHF radio, tlf. , som allerede var i lynlåspose, og andre vigtige ting ned i beholderne.

Da kl. var lidt i 10 begyndte disen at lette lidt. Vi blev 'vandre rastløse' og pakkede rygsække og lurede ud på fjeldtoppene. Jovist, solen fik magt, og dér husbond, dér kan jeg se varden på fjeldtoppen og kl. 10.45 gik starten. Første etape var en fysik udfordrende opstigning til 448 m ad stejle fjeld stier. Men hvilken natur. Svampe, brune, røde, sortebær, blåbær, skønne klipper og sten.

Heroppe på fjeldryggen så vi ned mod Oles Lakseelv, tog bestik af småsøer, sump og fandt et kendemærke på modsatte fjeldside at gå efter. Næste etape gjaldt så nedstigningen på modsatte fjeldside og der kom lår bremse musklerne på prøve. Vel nede forcerede vi et langt, fladt sumpet område, og pludselig igen stod jeg på en lille hvid forhøjning med småsten, muslingeskaller og sneglehuse. Jeg havde god tid til at samle skaller, men 'hannen' havde hverken rist eller ro, før 'hunnen' var fragtet sikkert over elven med alt hendes husgeråd, så

Sidste afgørende etape var vadningen af Oles Lakseelv. Begge rygsække blev omdannet til små tømmerflåder – under rygsækken lå et sammenfoldet liggeunderlag, derunder og op rundt omkring rygsæk og liggeunderlag, var snøret rygsækkens regnslag. Mogens' vadekostume: surfersokker, sandaler, lange underbukser og regnbukser, stoppet ned i surfersokkerne. Dertil opsmøget t-shirt, hat og vandrestav. Således rustet drog Mogens ud i elven med to sammenbundne rygsække, efterladende en tovende på land hos mig. Der var nemlig strøm. Nej, de kæntrer vist.

Retur og løse op, og så af sted med først én rygsæk og dernæst retur og hente min rygsæk. Der var stærk strøm på midten og store sten, man skulle undgå. Vandstand 100 cm. Og så måtte jeg af sted iført surfersokker, sandaler, trusser og oprullet t-shirt. Vandrestaven stødte jeg op i strømmen, sikrede, at den stod fast, så ét ben, står det fast ? ja, så det næste ben og så videre. Jeg følte mig ret sej og kåd og blodet rullede herligt, da jeg var vel ovre. Var det koldt ??? Det nåede jeg slet ikke at mærke, jeg var så fokuseret på strøm og sten.

Det var 'well done' roste vi hinanden, mens vi tog tørt tøj på. Intet, absolut intet blev vådt. Sidste, absolut sidste 3 vandretimer var med tusindvis af myg, sværmende omkring os. Vi måtte have en hvilepause og med myggenet på snød vi myggene for knækbrød, der blev spist under nettet.

GPS siger 70,8 km. Kl. er 19.00, og vi lander i en lille rødmalet turisthytte, flytter ind og nyder at kunne gå omkring uden sværmende myg. Nu varm kakao og så på hovedet i dunposen.

Dag 7 Fredag d. 13. august

Morgensol, pragtfuld udsigt ud over søerne. Vi checker kort, og forbereder os på den sorte stejle opstigning i dag. Afgang kl. 8.15. Først skulle vi lige over elven, ifølge rutebeskrivelse kunne vi springe fra sten til sten lidt oppe af elven. Vi gik og vi gik, vi mosedede og masedede igennem tæt mandshøjt pilekrat, over kæmpestore sten, intet godt springested at se, jamen så deroppe, det ser da smalt ud!!!

Det var det selvfølgelig ikke, da vi kom derop. Skulle vi gå tilbage og vade over, hvor angivet på kortet? Her bruste elven vildere og vildere. Vi havde arbejdet os opad i ca. 2 timer, og dér så Mogens en mulighed. Uha !! Der gled Mogens' ben. Det så lidt truende ud. Nå på vanlig vis, blev så min rygsæk hentet, og dér skred Mogens på en glat sten, faldt bagover, heldigvis landede han på min rygsæk, så Mogens nøjedes med et skrabsår på skinne benet og en våd buksebag, og våde støvler.

Behøver jeg sige, at jeg blev guidet tørskoet over !! Og så asede og masede vi op ad den stejle fjeldskråning for at fange den sorte sti. Det gjorde vi da også med sveden haglende af ryg og pande. Denne tur op langs elven var dagens første fejl disponering.

Den 2. foretog vi, da vi gik på fjeldryggen. Først ingen sti, så en god sti, og her var ingen tvivl. Det var den helt rigtige...men efter en 45 minutters vandring hvor varden blev længere og længere væk, måtte vi vende om, kravle tilbage op på fjeldryggen og finde den usynlige sti.

Det har været ualmindelig smukt, varmt solskinsvejr hele dagen. Ingen vind. Faktisk kom vi næsten til at koge af solen, for solbrændt, det kunne vi ikke blive iført myggenet, langærmet sort trøje, bukser, støvler og gaiters. Der var i tusindvis af myg og små stikkende fluer.

Pludselig luntede der et rensdyr foran os på vores rensdyrsti. Den fik dog travlt, da den opdagede os. Vi søgte skygge bag en stor sten, og måtte af med blusen. Efter 9 timers vandring i stegende sol, kogte vores fødder og vi har slået lejr ved en lille sø. Vi har ikke gået så langt på grund af vore 2 fejldisponeringer. Nu har vi været i søen at blive overhældt med koldt vand, og nu sidder vi inde i vores myggefrie telt, splitterravende nøgne. Det er nemlig stadig kl. 19.30 drønvarmt med solen på.

Dag 8 Lørdag d. 14. august

34 års forlovelsesdag. Tankerne går tilbage til vores lille private sted oppe ved Limfjorden, hvor ringene gled på fingrene. Hvor har livet været rigt for os.

Morgensol kl. 6.30. Fjeldene spejler sig i vores lille sø, ikke en vind rører sig. Uendelig smukt. Jeg laver min sædvanlige morgengymnastik på en lille fjeldknold med ansigtet vendt mod solen. Ah, hvad mere kan man ønske sig ?Müsli med mælk, siger Mogens, og får mig gjort jordnær.

Fra kl. 8.45 og de næste timer trasker vi igennem krat og tuer og blød sump. Vi puster og pulsen stiger, der er ikke nogen sti, og vi går efter kortet og holder udkig efter varder. Det er småt med varder i sumpområder, her er jo ingen sten at bygge varder af. Gik forbi en lang sø, og nok igen et stort sumpområde, der skulle krydses for at runde en fjeldknold. 'Det trak tænder ud'. Hovsa, der kom lige et rensdyr forbi.

Om eftermiddagen kl. 16 søgte vi ly for myg i en vidunderligt beliggende fjeldhytte med den skønneste udsigt ud over søen. Solen har igen i dag skinnet fra en skyfri himmel. For ikke at koge over ligesom i går, indgik jeg en faglig aftale med myggene: vi får lov at gå med bare arme, I må stikke os lidt på armene, men så må I ikke stikke i ansigtet mens vi går, så vi kan slippe for hele tiden at se Grønland gennem et finmasket sort myggenet. De holdt ikke helt aftalen, jo den del med at stikke på armene !

Vi fik sen frokost i hytten, og syntes godt vi kunne vandre lidt mere i det gode vejr, og vi lagde ud med at vade en elv uden problemer. Så tog vi 5 km mere med solen og myggene lige i øjnene. Nok ikke helt den bedste disposition, skulle måske være blevet i hytten. Vi fik dog fornøjelse af 4-5 rensdyr mere og to af dem var meget nysgerrige og kom meget tæt på, ca. 50 m fra os. Og da vi siden hen lå i teltet, hørte vi pludselig prustende lyde og gungrende rensdyrhove ganske tæt på. I aften er det koldt. Vi har slået lejr i skyggesiden af et fjeld med udsigt til andre fjelde med sne på.

Dag 9 Søndag d. 15. august

Kl. 10.30 regnvejr, dis og tåge. Det blev til en truckervask inde i teltet med vådservietter. Næste mål en på kortet uafmærket hytte om ca. 10 km. Her vil vi sove i nat, hvis stadig regnvejr. Og det er det ! 6 timers vandring i regnvejr det meste af tiden. I millionvis af stikkende, rasende, sultne små fluer. Forsøger at tage billeder af myg på Mogens' ærme og ryg.

Stien har været rimelig nem at følge og gå på i dag. Vi har gået i en kæmpedal og fulgt en elv, pløjet os igennem meterhøjt pilekrat og kun lige på en kortvarig afstikker. Denne gang stod varden ude midt i krat og sump, og for ikke at gå fejl, besluttede vi at mose ud til den, trods ingen stier.

Det var der heller ikke at finde i en cirkel omkring varden, men vi spottede den næste varde, og vi enedes om at følge et vandløb opad, tilbage til den gode sti, og at den gode sti nok også førte derhen, og det gjorde den. Besynderligt med en så svært tilgængelig varde. Vi holdt ikke så meget pause i dag, p.g.a. regnen. Sad blot lidt i læ og delte en pakke trekking kiks, da det var opholdsvejr. Herefter tog regnen til, og våde, klamme og forkomne, men med godt humør, er vi nu kl. 16.30 landet i en lille primitiv hytte med 6 hylder til at sove på. Vi breder os, her er jo ikke andre. Vi har fået varm solbærtoddy, varm bouillon og jeg er krøbet i dunposen og nu indfinder varmen og hyggen sig. Vi har set adskillige rensdyr i dag. GPS'en siger 104,5 km i lige linie, og i alt siger GPS'en 136 km, så nu nærmer vi os Sisimiut. Og nu serverer Mogens aftensmad: Spaghetti med mandler.

Dag 10 **Mandag d. 16. august**

Kunne ikke falde i søvn, var urolig og rastløs, og pludselig stod du for mig, og jeg blev rolig og tænkte så meget på dig, Gitte. Tænkte på alt det, vi har oplevet sammen, livet igennem. Er glad for alt vi har delt af sorger og glæder, tænker om denne infektion er for svær at komme igennem. Tænker om du har fået FRED. Jeg foldede mine hænder og bad lidt for dig. Tænkte også meget på, at om 2 dage så skal jeg ringe hjem til jer.

Vi får müsli og kaffe, det er stadig diset og fugtigt. Mogens koger vand til et bad ude på 'det store badeværelse'.

Vi starter dagens vandretur kl. 8.45 og har tre sjove, nemme vad af elven. Og herefter skal jeg lige love for strabadserne startede. Resten af dagen, omtrent ingen sti, absolut ingen varder, hvor behov, så kortet frem og NU har jeg altså et stort ydmygt ønske: ikke flere tuer, ikke mere blød eftergivende bund, ikke flere sumpområder, ikke flere pilekrat, som i dag har været 2,5 – 3 m høje, og ikke flere myg, please !!!!

Vi er hamrende trætte og slidte, fødderne og tærne værker, efter 12 timers vandring i dag. De røde mospuder er bløde som en natursvamp, vredet op i vand. Foden synker 30-40 cm ned hver gang, den lander. Der skal være elastik i ankler og knæ, som at køre på pukkelpiste. Og nu kan læderfedt og GoreTex ikke længere holde vandet ude af støvlerne.

I nogle af elvene, vi sprang over, så Mogens 20-30 fjeldørreder, og senere fik jeg øje på en moskus og pludselig susede det i luften over os, og vi så to store havørne med et vingefang på 150 cm.

Vi er landet i endnu en prim hytte, med langt til vand, så vi slæbte hver især udover selvfølgelig vore rygsække, 3,5 l vand med os 150 m op i højden for at have nok til aftensmad og morgenmad. Fandt et fyrfadslys i hytten, der ellers er helt mørk, så nu hygges der med kartoffelstuvning og stearinlys. GPS 123 km Rest 13 km i lige linie, men der er mindst dobbelt så lang, så én overnatning mere!

Dag 11 Tirsdag d. 17. august

Åh, myg stikkene har kløet hele natten, klø, klø på hænder, arme, hals og bagdel.

Vi ridser vores navne i et hjerte på hyttens væg.

Tåge, dis og regn. Vi snupper en ekstra kop kaffe inden vi pakker sammen og tager af sted kl. 10.30. Vi traver over og ned i og opad dybe smeltevandskløfter med masser af klippestykker og vand og sump. Og så er vi pludselig ved den dybeste af alle smeltevandskløfterne, sikken en pragtfuld udfordring. Kravle på klipper, forcere elven, fotografere Mogens midt i vandfaldet og klatre op af kløften igen.

Og her var det så, mens jeg lå på knæ, og kravlede opad, og Mogens stod lidt højere oppe, og rakte staven ned til mig for at hjælpe mig op, ja, her var det så, at jeg så de flotteste klippestykker med noget, der bestemt ligner granater. Jeg måtte le lidt af hele situationen, da jeg midt i strabadserne var nødt til at samle nogle flotte stykker op og putte i lommerne. Heldigvis havde Mogens tålmodighed med mig.

Et par timer senere asede vi opad langs en elv 300 m op i højden til en lille hytte ejet af Sisimiut Snescooterclub. Og her har vi tænkt at sove i nat, inden de sidste 10 km i lige linie til Sisimiut. Vi ønsker sol i morgen, for 'Sisimiut, here we come !!!'

Nå, da, så kom der en gruppe på 6 tyske unge vandrere ind i hytten. Vi prøvede at snakke lidt, det var jo dog de første mennesker, vi så i 10 dage. De havde ingen interesse i os, spiste deres varme mad og travede videre. Jeg vidste godt, at Mogens og jeg svedte og måske også lugtede lidt, men det har vi jo ligesom vænnet os til. Lugten af ekstra 6 fremmede svedende folk, gjorde 'duften' i hytten lidt ram !

Kl. 18.30 begyndte tågen at trække ind over fjorden, helt ude fra Davis Strædet. Vi har haft den smukkeste udsigt ned over fjorden. Et kvarter senere var fjorden, og de omkringliggende fjelde pakket ind i en tæt tågedis. Godt vi ikke er ude at vandre, men sidder lunt og godt i hytten med 2 små stearinlys. Vi skal sove på gulvet i nat, hytten er ikke decideret beregnet på overnatning, men man må gerne. Jeg har fejlet det beskidte gulv med resterne af en kost, og så vil vi lægge vore sorte affaldsposer på gulvet som underlag, af hensyn til dunposerne. Dem er jeg lidt øm over.

Nu lægger Mogens 'Pelle Erobreren' – jeg er færdig med Lars Hård, bind 1 & 2, så jeg er lidt rastløs og træls, siger Mogens. Nu fyrer han op under vandet til en kop varm kakao. Hvad mere kan jeg ønske mig af dagen ?

Dag 12 Onsdag d. 18. august

Det har styrtregnet, blæst og været tåget i nat. Vi gætter på temp. omkring frysepunktet. Der var godt lunt i dunposen, sokker og undertøj blev tørt, nede i posen i nat, men alt det andet tøj, der ligger på bænkene, det er blevet mere klamt og vådt i nattens løb.

Det er stille vejr, noget mere klart, men stadig med overskyet himmel. Vi luner vand til et lille morgen dusch ude i det fri – uh, det er både koldt og godt. Vanddunkene fyldes med koldt, friskt elv vand, rygsækene pakkes og så af sted kl. 8.50.

Det er diset, men i løbet af 1 time klarede det op og vi fik 2 timer med køligt, men noget solrigt vejr, så vi travede raskt derudaf, med bare arme. Åh, det var herligt, stien var god og der var rigtigt 'tråd' i den !

Omkring frokost tid trak dis og tåge igen ind i dalen, og vi måtte have flere lag tøj på, da vi holdt frokost-pause. Og her Eigil, tænkte jeg specielt på dig, for her fik Mogens og jeg den sidste gode tykke bid af spegepølse enden på et groft knækbrød. Uhm, det var godt.

Det blev hurtigt for koldt at sidde stille, så vi rullede liggeunderlagen sammen, som vi havde siddet på, og så pludselig, jamen dér er jo skiliften 'Solbakken', ja, så er der blot ca. 6 km tilbage. Og af sted gik det. Der var bare lige det, at vi havde 'fortrængt' i vores iver efter at Sisimiut var nær, ja, så havde vi fortrængt, at de sidste 5-6 km var en sort sti.

Så det tog tid, over stejle fjeldsider, og over masser af fjeldbrokker, blokmark, og det første menneske vi så i Sisimiut, en grønlandsk ældre kvinde, der ikke talte dansk, fik vi til at tage et 'Vel ankommet' billede. Kl. 15.15 gik vi ind på Sisimiut Turistkontor for at spørge om overnatning.

Vi havde nu ellers ventet en velkomstkomité med danske og grønlandske flag og kamikker og perledragter, for vi synes nemlig, at vi har udført noget enestående. På vores lange vandring ned igennem byen, stødte vi på et par ældre, vejrbidte grønlandere, der, syntes vi, hilste anerkendende med et par fingre ved kasketten.

Det var den bedste anerkendelse. Nu bor vi på næsten B&B hos Børge Davidsen. Vi har fået havestuen 3 nætter for 1000 kr.. Her virker hjemligt og rart. Vi har fin udsigt over en naturhavn og udgang til en uden-dørsterrasse. Vi har fået et bad og vi har fået købt en kam og en børste, og jeg har fået revet 'uldtotten' af baghovedet. Nu skal vi hvile os og have ringet hjem til jer alle sammen.

Og så fik vi beskeden om, at Gitte har fået FRED. Det var sådan det måtte være.

Kære Gitte, vi tog af sted for livet og for DIG og Eigil. Jeg mærkede meget klart, at vi tog fysisk afsked d. 6. august om aftenen, men sjælen kan ingen bestemme om, og vi mødtes ofte i dagene, der gik på vores vandring.

Du ville livet, og du ville vores eventyr. For hvert anstrengende skridt, for hver en udfordring tænkte jeg: dette ønskede Gitte, vi skulle tage af sted til og opleve. Vi gjorde det også for DIG og for Eigil. For livet kunne vi ikke, skulle vi ikke, og ville DU slet ikke have, at vi skulle sætte i stå. Derfor måtte vi rejse, selvom vi begge, DU og jeg, følte DIN rejse så nær.

Nu triller mine tårer igen, men det er jo ingenting, din smerte er slut, og du har FRED, det er det aller- allervigtigste. Du kæmpede så bravt, fik din sommer på Helnæs. Jeg bærer nu med glæde og vemod din halskæde, og når vi kommer hjem, skal du have én af de smukke sten med granater.

Det føles pludselig så meningsløst, at fortsætte den videre rejse. At skulle fryde sig over skønhed og liv, og samtidig være i så stor sorg, og tænke på Eigils og pigernes sorg.

Og Gitte, jeg tænker på, at jeg har lovet dig at passe på Eigil og pigerne. Og nu kan jeg ikke skrive mere for hjertet er tungt, og jeg begynder at mærke smerten ved tabet af DIG, som et enestående, varmt og rigt menneske.

Dag 13 Torsdag d. 19. august

Kære Eigil

Mogens og jeg har ligget tæt sammen i nat, holdt om hinanden, talt om, at vi gerne vil hjem. Er stået tidligt op for at finde ud af det. – Der er ikke billetter at få fra Sdr. Strømfjord og hjem.

Midt i sorgen skinner solen og livet spirer. Et lille nyt menneske barn er på vej til livet. Der var morgenhilsen fra Lone med den dejlige nyhed. Vi har næsten ingen strøm på mobilen, og vores taske med udstyr og rent tøj ligger hos Lufthavnschefen her i Sisimiut, og ham kan vi ikke få kontakt med.

Så lykkedes det Mogens ved at trække i alle tråde i Air Greenland. Vi kan komme hjem. Alt blev stoppet hulter til bulter ned i rygsækkene. Der var kun 42 min. til flyet fra Sisimiut til Kangerlussuaq skulle lette, og vi har fået mast et par pladser ind på Danmarks flyet.

Stor var derfor vores fortvivlelse, da vi ved check in blev gjort opmærksom på, at flyet grundet teknisk fejl var 'grounded' og at vi ikke ville kunne nå Danmarks flyet. Nu er vi tilbage på værelset med udsigt til fjelde og hav. Vi må være med jer alle i tankerne.

Vi har siddet i den lille trækirke i dag, og jeg har sunget lige så stille for mig selv – 'Jeg ved en blomst så favr og fin'. Vi har snakket med vore 3 børn, som også savner os i morgen. Nu har vi besluttet, at når vi ikke kan komme hjem til i morgen og være med ved begravelsen, så gør vi vores planlagte rejse færdig, om end med vemod.

Vi er begge meget tidligt vågne kl. 5.30. Solen skinner, det er vindstille, og blankt vand og meget smukt. Vi følger jer alle i tankerne. Flaget sættes på halv, og nu må I være ved at klæde jer på.

Tænker også på vores børn, der kommer fra hver sit sted og mødes med jer.

Ville så gerne være der og holde om os alle sammen. Kl. er 7, og så er kl. 11.00 hjemme på Helnæs. I er i kirken og jeg ved I synger 'Jeg ved en blomst så favr og fin'. De sidste dages vandretur kom salmen 'Nærmere Gud til dig' så ofte i mine tanker, og nu mens I er i kirke har jeg sunget 'Jeg er træt og går til ro'.

Det er en smuk, stille morgen. Fra vores vindue/altan hviler øjet i disse timer på et hvidt kors, placeret allerøverst på klippen mod havet. Det er smukt oplyst af solen. Gitte sagde til mig, at på begravelsesdagen 'synes jeg ikke man skal være ked af det, men glæde sig over det gode liv, man har haft sammen' Jeg piver nu lidt alligevel, men glæder mig også over livet.

Gitte lærte mig i sommer, gentagne gange ved sin adfærd, ikke at hænge sig i små irriterende bagateller. 'Ingen diskussioner' Livet er for kort. Lærte mig også glæden over de nære små ting, en sten, en smuk blomst, udsigten ud over havet fra Bobakkerne, solen, lyset, et veltillavet måltid mad, med rødvin selvfølgelig, hyggen ved at være sammen og have hinandens nærvær.

Det har været en rig tid for mig, og jeg er Gitte og dig Eigil taknemmelig for, at jeg fik sommeren sammen med jer. – Nu kan jeg følge jer ud til graven, kl. er 11.45, og snart går flaget på hel igen, og I går ud på Madsen, får sandwiches og rødvin, præcis som Gitte ønskede. Og det er godt at gøre som Gitte ville det, for Eigil, som Gitte så ofte sagde: *I ska' opføre jer ordentligt – because I'm watching* ! Og så lo hun varmt, hjerteligt og kærligt med sin smittende livsglæde.

Vi har gået lidt trætte rundt i byen hele eftermiddagen. I formiddags var der strålende klart vejr, og vi gik rundt på Teleøen, hvor der er spor af oprindelig kultur fra år 4500 f. vor tidsregning. Vi klatrede op til det hvide kors og tænkte på liv og død, mens øjnene fortabte sig i den vidtstrakte lysende klare horisont.

Om aftenen tager Mogens billeder af 'Kællingehætten', byens højeste fjeld, og sætter 'hætten' på hovedet af k..... konen !!

Børge inviterede på køretur rundt i Sisimiut og viste mange fine steder frem, bl.a. Sprogskolen, nye byggerier, den lille barak han var ved at indrette som sommerhus, og den skønne solnedgang ud over havet og fjeldene.

Og her slutter vi første del af vores Grønlandsrejse – vores vandretur og alle vores tanker om Gitte, Gittes død og begravelse.

2004

Grønland

Vandreture, Sejltur og flyvetur
til området omkring Illuliset

2. del af vores Grønlandsekspedition anno 2004

Sisimiut – Diskobugten – Kangerlussuaq

d. 21. august – d. 28. august 2004

Dag 15 Lørdag d. 21. august

Sidste dag i Sisimiut. Har stort set besøgt alle butikker flere gange, fandt dog et spændende kunstnerværksted. Der var 4-5 lokale kunstnere i gang med at skære i fedtsten og i rensdyrtakker for at lave tupilakker. Ville meget gerne vise frem og sælge. Vi faldt for en lille figur i fedtsten (en såkaldt Thulekvinde) og prisen var meget rimelig, nemlig kun 200 kr. I dag igen diset og tåget med tp. på 6 gr. C. Vi har mange timer at 'bruge' i dag. Er ude af værelset kl. 8.30 – da nye gæster kommer med fly kl. 9.15. Vi skal først sejle kl. 21.00. Ja, der er blot en enkelt skind systue, vi ikke har besøgt og så vil vi ellers daske rundt på havnen og kigge.

Sidder nu kl. 20.50 i strålende lav sol på øverste dæk af 'Sarfaq Ittuq', kystskibet, der skal sejle os til Illulisat. Tænk, at disen og kulden, der har ligget over byen hele dagen, forsvandt til vi skulle sejle. Det er en gave. jeg fandt 2 dæksstole, og Mogens sprintede ned og hentede vores liggeunderlag, så nu sidder vi godt og venter på afgang. Jeg følte mig høj og sagde: 'så mangler vi bare en lille drinks!' Og Eigil, hvad tror du Mogens trak frem af inderlommen, en lille cognac, selvfølgelig. Nu brummer det i maskinerne og om få minutter sejler vi ! – Flot afgang i sol med udsigt til Sisimiut, der ligger gemt bag et brystværn af klippeøer. Så snart vi drejede nordpå langs kysten lagde tåge og dis sig tæt om skibet, og vi måtte trække inden døre til varm kakao og en god bog.

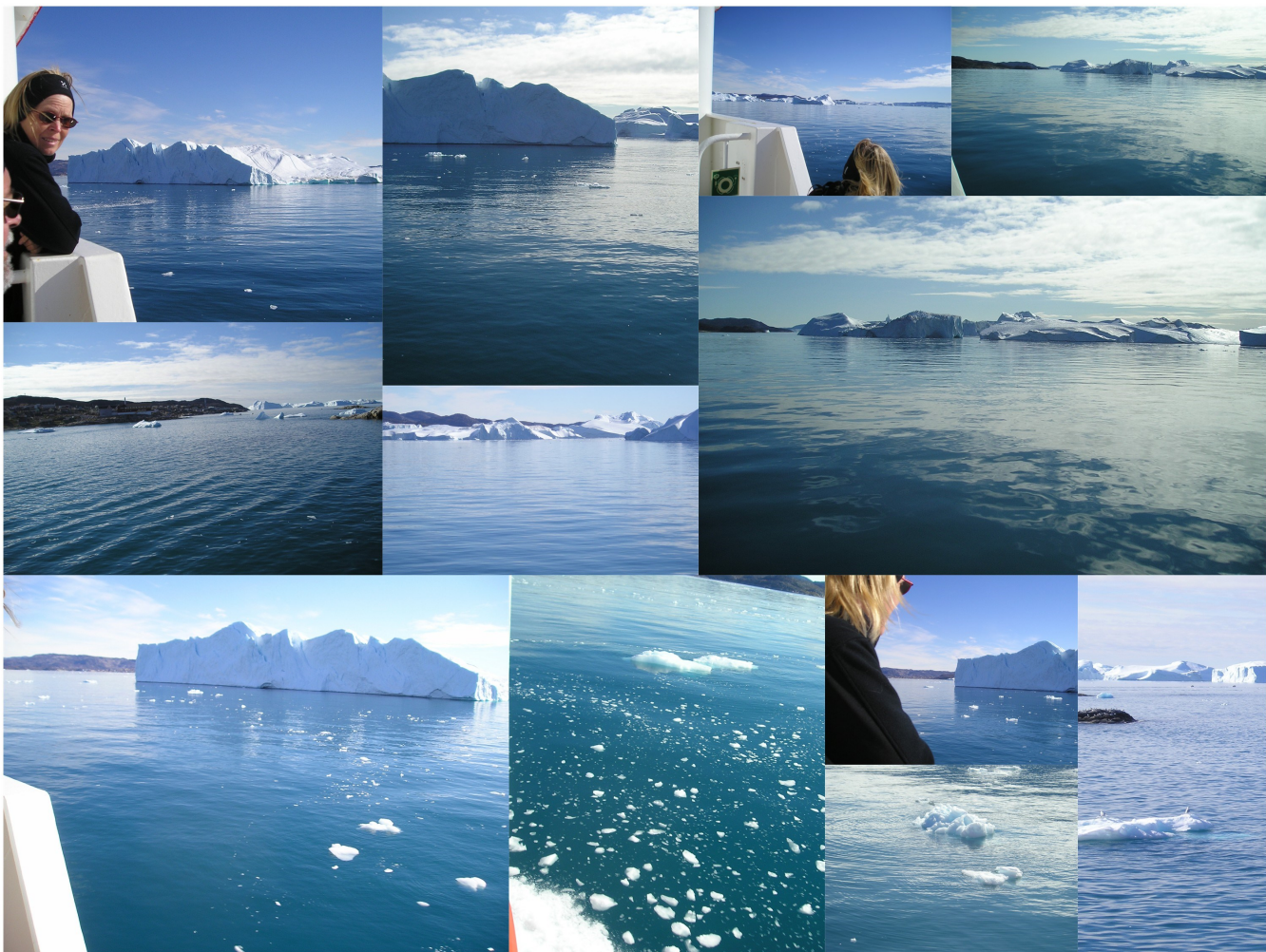

Dag 16 **Søndag d. 22. august**

Natten tilbragte vi som små meget varme burhøns på nogle liggepladser, hvor vi brugte egne soveposer. De var egentlige ganske udmærkede, bare ikke alle de andre også skulle være der med alle deres natlige lyde.

Efter af- og påstigning i Asiaat, lettede tågen hen ad kl. 11... og straks flød det første store isfjeld forbi, og sådan fortsatte det. Mere og mere intenst og smukt. Vi stod udenfor i strålende sol, da vi sejlede forbi alle de strandede isbjerge ved udmundingen af Jakobshavns Isfjord. Det er en dyb fjord, fyldt med is og isfjelde. Fjorden er 45 km lang, og ca. 6 km bred, og 600 m dyb. Ved udmundingen sydvest for Jakobshavn findes et lavvandet område, ca. 100-200 m dybt. Det kaldes Isfjeldsbanken. Her strander de største isfjelde, som derfor kommer til at blokere for isen længere inde. I isfjordens bund forsetter Jakobshavns aktive bræ med at kælte. Bræen bevæger sig i gennemsnit 10 m pr. døgn. Nogle isfjelde kan være flere år om at nå ud gennem fjorden.

På med rygsækken og så i land i Ilulissat. Vi har slået telt op i yderområdet af byen. Vi har ca. 1000 hylende, lænkede slædehunde bag os og mellem os og byen. Foran os, ja, der har vi faktisk udsigt til isfjorden med kæmpe isfjelde, og de er helt fantastiske i størrelse og form. Har travet en 4 timers tur rundt langs fjorden. Ganske ofte hører vi kæmpe tordenbrag, når isen brækker. Det er et fantastisk naturfænomen. I morgen tidlig kl. 9 har vi booket os på en helikopter tur ind til isbræen, og henover isfjeldene. Håber vi kommer af sted. Der manglede lige et par stykker, skal min. være 8.

Dag 17 Mandag d. 23. august

Tænker på dig Eigil, hvor svært I må have det. Nu gik én uge uden Gitte. Det er uforståeligt. – Og her sidder vi i Grønland og er levende, holder i hånd og vil bekræfte livet og glædes over det, som Gitte ville have gjort det.

Nu lød der et ordentlig brag igen – isen brækker. Vi skal have aftensmad om lidt, ovenpå en helt enestående oplevelse i dag. Helikopter tur i strålende sol ind til isbræens kant. Der var plads til 8, vi var 9, så én fik lov at få co-pilot sædet, og lykkelig blev jeg!!! Sikken udsigt, sikken oplevelse i sig selv, at sidde der i 1. række i 'Air Alphas' helikopter.

Vi fløj over fjelde, fulgte dalen, lå nede i svingene for at lande på klippen ved iskappen. Så spurtede vi af sted. Vi havde 30 min. vi nåede ikke isen, men vi nåede ned at samle sten, som bræen havde skubbet foran sig. Så af sted igen, ind over 'Kangias' (Isfjordens) takkede flotte isfjelde med små elve og søer med blå vand og dybe gletcherspalter.

Så drejede vi lige en omgang, gik langt ned, for at se sæler (min pels) ligge og sole sig på isen. Utroligt, at de kan finde et hul at komme op af, for vi så nu ikke andet vand, end de små huller, de smuttede ned i. Videre gik det, i lav højde mellem takkede, spaltede isfjelde. Så ud over Isfjordsbanken, den vor isfjeldene står i venteposition på at smutte over banken. Hele isfjorden er fuldstændig pakket med is og tilsyneladende uden bevægelse.

Vi oplevede ved vore kig gennem teltåbningen, at isfjeldene flyttede sig, måske både frem og tilbage, i de døgn, vi var her. Se blot de forskellige kig ud af teltåbningen, ned på isfjorden. Pludselig blå vand i forgrunden, og så næste morgen takkede, spaltede isfjelde.

Vel ude over det blå hav, tror jeg piloten fik lyst at lege lidt, han susede nedover en lille jolle, derefter fulgte han et isfjelds kam helt til toppen, og stod omtrent stille på toppen, og så nedad i hvirvlende drejende bevægelse, noget i stil med at køre rutchebane. Det var en pragtfuld oplevelse, og vi var helt høje, da vi 1,5 time senere landede i Ilulissat lufthavn.

Resten af dagen: butikker, frokost i teltet, butikker, cafébesøg, slentretur på havnen. Hov, vi stødte på en julebryg i 'Pissifik' den grønlandske supermarkedskæde og sådan én fik vi til aftensmaden.

Dag 18 Tirsdag d. 24. august

Sejltur 3 timer nordpå til Sermia Eqi, bræen, der kælder og flytter sig 1-3 meter i døgnet. Trods dis og tåge i morges, blev det en herlig frisk sejltur. Spændende var det at følge skippers navigering i isfyldt farvand, da vi nærmede os bræen. Han syntes meget forsigtig, tog farten meget af og drejede ud og ind imellem de mindste isskoser, og det med rette tror jeg. For blot en lille iskold på størrelse med en lille flyttekasse slog mod skibet, så det gav efterklang. Der var få hytter ved 'Port Victor', som var et tidligere ekspeditionssted. Her blev vi beværtet med lun rugbrød og hellefisk. Det var dejligt. Så en times travetur i fjeldet med udsigt til bræen. Her samlede jeg mange små fine stykker kvarts.

Vi lå stille med skibet i sikker afstand fra bræen og ventede på kælvning. Det tordnede og knagede og bragede og pludselig skete det. En klump fald ned og splintredes i tusindvis af ispartikler. Et fantastisk skue. På sejlturen hjem, skinnede solen, og trods kølig frisk vind, så nød vi det udenfor, rigtig meget. Herlig tur.

Dag 19 Onsdag d. 25. august

Uh, det var en bitterlig kold aften, og nat. Kold vind ruskede i teltdugen. Det kneb for mig at holde varmen. Jeg snørede soveposen helt til, så jeg blot havde et lille 'åndehul' eller 'kyssehul', eller et hul lige tilpas til at hælde cognac ind ad. Jeg kom til at grine så meget, og fik cognacen i gal hals, og hostede og spruttede cognac udover det hele.

Heldigvis vågnede vi op til opholdsvejr, stadig omkring frysepunktet, og blæst, men også lidt sol. Vi travede en dagstur i fjeldene langs 'Kangia', som isfjorden hedder på grønlandsk. Så på flotte isfjelde, og hørte mægtige drøn. Var endog heldig at få øje på en kælvning. Meget spændende var det også at gå ned til bunden af en dal, ved isfjordens rand og lege med og kigge på strandet indlandsis. Se de tusindvis af bitte-små indefrosne iltbobler i det krystallklare is.

Vi fandt et bord/bænkesæt på en flot udsigtspost, og lagde an til at spise frokost, og da Mogens satte sig ved siden af mig, væltede vi simpelthen bagover. Det var lidt overrumplende, så lå vi dér og da først vi havde konstateret, at vi ikke var kommet noget til, ja, så fik vi os et godt grin.

Vi travede også ud til 'Kællingekløften', en smal, stejl 35 m dyb kløft. Overleveringen siger, at her kastede gamle uarbejdsdygtige kvinder sig i døden, i tider med hungersnød. Sommetider skulle de have lidt hjælp, i form af et lille skub. Var hungersnøden særlig slem måtte nyfødte og små børn samme vej.

Det var ikke blot en isfjelds tur i dag, det var også en stentur. Vi havde god tid, og det var herligt at kigge på sten, og snupe lidt med hjem.

Om aftenen kunne jeg ikke dy mig længere – jeg købte et par lune sælskindsluffer med polarræv besætning.

Dag 20 Torsdag d. 26. august

Det har regnet meget i nat. Det har også buldret og braget og tordnet i isfjorden og i morges var der isfyldt langt udover isbanken. Jeg lånte Mogens' fleecebukser i nat, så jeg havde dobbelt fleece på, uhm, det var godt og gav god varme. Det må ellers temperaturmæssigt ligge omkring frysepunktet, det bider i kinder og ører. Heldigvis kom solen lige frem, så vi kunne pakke teltet sammen i tørvejr.

Fin flyvetur fra Ilulissat til Kangerlussuaq. Mogens havde fået 'staff' billetter til os, så vi fløj for 502 kr. for 2 personer. Turen tog ca. 1 time med en Dash 7 med 4 motorer og plads til 50 personer og top speed på 450 km/t. Den type fly er specielt velegnet til det grønlandske klima. Sjovt at tænke på, at dernede i det barske landskab havde vi just fundet vej mellem fjelde, dale og søer.

I eftermiddag en frisk og kold travetur til 'Fossilsletten', der ligger i forlængelse af landingsbanen. Ned og scanne med øjnene i ler kløfterne efter de helt specielle ler lignende fossiler. Fossilerne er dannet for ca. 10.000 – 12.000 år siden efter sidste istid. Fandt en del, men Mogens fandt det flotteste eksemplar, nemlig et fossil, der var delt, så der var det flotteste, tydeligste aftryk af en lille fisk.

Det blev koldt, blæsende, regnvejr og haglvejr. Vi besluttede hurtigt, at vi de sidste 2 nætter ville sove på vandrerhjemmet 'Old Camp'. Fik et meget spartansk dobbeltværelse for 750 kr.pr. døgn incl. morgenmad. Og nu er vi trætte af al den friske kolde luft fra fossil jagten, så nu vil vi i seng i rent hvidt sengetøj, og glæde os til brusebad og efterfølgende tørring med et rent, stort hvidt frottéhåndklæde.

Vi nærmer os civilisationen, vi er ved at varme op. – og dog, siden i forgårs har der ingen kontakt været til omverdenen nord for Nuuk. En sender i 1 kms højde ved Manitsoq er brudt sammen i det dårlige vejr, og skal repareres via helikopter, som ikke endnu kan komme derop. Vi kan ikke ringe ud, eller bruge fax eller internet. Flyene ved ikke besked om vejret, antal passagerer m.m. Alt foregår med kuglepen og papir, derfor var vi forsinket fra Ilulissat i går. Og derfor kunne vi ikke ringe efter en taxa i går til at transportere os til 'Old Camp', men heldigvis er fleksibiliteten stor. Lokalbussen, som ellers slutter kørsel kl. 18.00, havde ikke problemer med at køre en ekstra tur, kun for os, til blot 10 kr. pr. næse.

Dag 21 Fredag d. 27. august

Vi vågner op til sneklædte fjeldtoppe. Haglen i går gav sne, og det har da også været bidende koldt på værelset i nat. Barakken havde ikke fået lukket op for opvarmning, og jeg måtte iføre mig alt mit 'telt sovetøj' i nat for at holde varmen. Det mærkes som om en forkølelse/ondt i halsen er på vej.

Holger fra Flyvesikringstjenesten har tilbudt os et lift ud til en af telemasterne + tilbudt os at låne hammer og mejsel. Vi er nemlig trods kulde og lidt snedække på vej til 'Granatfjeldet'. Det blev en herlig tur. Først i den kølige morgenluft med friske rævespor i sneen i dyrevekslen. Siden hen klarede det op med en smule sol, der fik det tynde snedække til at forsvinde. Vi havde dog stadig tp på frysepunktet. Igen en dejlig lang vandretur ud i Grønlands enestående barske, smukke natur.

Hov, der lige foran os, 25 m fra os, sad en utrolig smuk, hvid snehare. Stor og flot, og sikke blødt fint skind, tænkte jeg ! Hurtigt som lynet, sprang den af sted ved vores forstyrrelse.

Vi nåede Granatfjeldet, og gik på Holgers anbefaling forbi stedet, hvor alle turisterne står og hakker - 'gør jer selv den tjeneste at gå over bakkekammen til næste nedfald fra det sorte fjeld' og det gjorde vi selvfølgelig. Her kom hammer og mejsel i gang.

Fingerspidserne blev helt nedslidt. Nu gik jagten ind på nogle pæne store stykker granit med granater i. Vi vil forsøge om vi kan få slebet/pudset en flade, så det fremtræder, blankt, smukt og farverigt. Stykkerne blev fundet og slæbt hjem på Mogens' ryg.

Her i rokklubben fik vi den skønneste 4-retters menu med snekrabber, oksemørbrads carpaccio, rensdyrsteaks, moskussteak og vanillebudding og mandelkage med chokolademousse og til sidst kaffe. Pris kr. 295,- pr. person. Det var en skøn oplevelse efter en trættende kold dag i fjeldet. Dernæst gratis taxa retur til 'Old Camp'..... og nu var der, efter forespørgsel i morges, kommet varme i barakken. Så meget, så det kogte i værelset. Jeg snøfter, er tyk i halsen og hovedet og Mogens hælder lidt whisky på mig, så jeg kan 'svede' det ud, som han siger.

Rygsækkene må ompakkes ! Vi har alt for mange sten i håndtasken. Vi slæber rygsækkene ud til bus og lufthavn og krydser fingre for ikke at skulle betale overvægt !

Martin er adviseret om hjemkomst. Vil hente os i Nyborg, eller også Far, som det blev, og nu glæder vi os til at se og mærke jer alle sammen igen.

Greenland

Greenland

Arctic Ocean

Greenland Sea

Atlantic Ocean

Canada

Iceland

Denmark Strait

Davis Strait

Baffin Bay

Thule

Thule Air Base

Upernivik

Umanak

Sisulissuaq

Christiania

Kangerlussuaq

Kulusuk

Godthaab

Frederikshab

Igloolik

Nerisuaq

Julianahab

Naasutah

Angmagssalik

Reykjavik

Svalbard (Norway)

Kap Bridgman

Lincoln Sea

Ellesmere Island

Baffin Island

Scoresbyund

0 300 Miles

0 300 Kilometers

102471 1:76

Scale 1:13,000,000

✈ Airport

Udstyrsliste til Grønlandsturen

rygsæk	trusser 3 par	lighter + tændstikker
regnslag til rygsæk	myggenet	wc papir 2 ruller
sovepose	bog	plasticposer
sikkelagenpose		4 sorte affaldssække
liggeunderlag	telt (3 personers med apsis)	2 sidde/ståstykker
håndklæde	trangiasæt (1 gryde)	(til at stå på når man f.eks.
vaskeklud	2 dybe plastic tallerkner	bader iskoldt gletchervand)
toiletsager	2 sæt titanium ske/gaffel	
- brusesæbe, shampoo,	2 kopper	
- balsam, kam/børste, deo	1 grydeske	
- creme, 'baby-wipes'	2 vanddunke med drikkesystem	
- tandbørste, tandpasta	2 stk. reb á 30 m	
- 3 – i – 1 negleklipper	kamera + batterier	
dolk/lommekniv	nødhjælpspose	
solhat/kasket	plaster, forbinding	
solbriller	vabelplaster	
solcreme (stift)	smertestillende medicin	
regntøj	myggebalsam	
sydvest	opvaskemiddel/skuresvamp/	
gaiters	mikrofiberklud	
pandebånd	fiskekroge/snøre/prop	
handsker	kladdehæfte/kuglepen til dagbog	
hikingstøvler	fløjte	
vandresokker 2 par	spejl	
indersokker 1 par	VHF-radio	
Teva sandaler	nødraketter + affyringsrampe	
surfersokker	billetter til:	
Fjällräv bukser	tog	
shorts	fly	
t-shirts, åndbar, 2 stk	skib	
windbreaker jakke	kontanter	
fleece joggingsæt	kikkert	
ulden langærmet bluse	kort	
undertrøje, uld	GPS	
undertrøje, alm.		

Mad til 10 dage

Morgenmad: 1 ½ dl. müsli (Guld Axa) + mælk + 1 flypose sukker + 1 kop kaffe

Frokost: 4 pk knækbrød (Multigrain eller Sports) 4 stk. pr. mand/dg= 8 dg
2 tuber 'Kalles Kaviar' = rognmix på tube, godt saltet
1 oksespegepølse (var alle tiders)
2 ps frysetørret mad
vand
evt. 1 stk. chokolade

Eftermiddag: Solbærtoddy + trekking kiks 1 pk/dag/2pers

Aftensmad: 10 poser frysetørret mad (Adventure Food eller Trekking Mahlzeiten
aldrig Blå Bånd, der skal koge længe. Adventure Food Vegetar OK)

Aftendessert: 1 kop varm kakao

Snacks+ Extras: Bouillion breve, Elektrolytpulver, Lemonpulver, 2 ps. Hot Chilisupper
2 ps. 'Skruesupper', 2 ekstra aftensmad, 2 extra frokostposer

Brugte 1 pose mælkepulver á 250 g til 12 morgenmad til 2 personer

Mål: ½ l vand + 2 spsk. m. top

Brugte 1 pose Néscafé Refill á 200 g til 12 morgenmad til 2 personer

Mål: 1 spsk. pr. kop

Brugte 1 kg. Kakao til aftendessert 12 aftener til 2 personer + nogle ekstra kopper.

Mål: 4 spsk pr. kop

Brugte 1 kg. Müsli til 10 morgenmad til 2 personer.

Mål: 1 ½ dl pr. person pr. morgenmad

Livsnyderne@tdi.NU

<http://www.Livsnyderne.NU>